

‘अयं’ यजमानः, ‘वृणीत’ वृतवान्, ‘आर्षेय’ हे ऋषिकुलो-
 ज्ञव, ‘ऋषीणां नपात्’ हे ऋषिनप्तः, गोत्रप्रवर्त्तकमृषिं प्रति
 चतुर्थ इत्यर्थः । एतदुभयमृषिविशेषणं । किमर्थं वृतवानिति
 तदुच्यते, ‘आसङ्गतेभ्यः’, बङ्गभ्यः, आगत्यास्मिन् कर्मणि सम्ब-
 न्धानां बह्वनां देवानामर्चनाभिप्रायेण वृतवानिति सोभिप्राय
 उच्यते । ‘एषः’ ‘होता’, ‘मे’, ‘वसु वारि’ पशुरूपं वसु पृषदा-
 ज्यरूपं वारि च, ‘देवेष्वायच्यते’ समन्ताद्यागं करिष्यतीति
 ‘ता या देवदानानि’ यानि तानि देवेभ्यो दत्तानि हवींषि,
 ‘देवा अदुः’ ऋत्विजो दत्तवन्तः । ‘तानि’ सर्वाणि हविः-
 फलानि, ‘अस्मै’ यजमानाय, ‘आ च शाखा च’ सिध्यन्ति-
 त्येवमाशिषञ्च कुरु । ‘आगुरस्व च’ तत्सिध्यर्थमुद्यमञ्च कुरु ।
 हे ‘होतः’, ‘इषितः’ मयाभिलक्षितः, ‘प्रेषितः’, च ‘असि’,
 ‘भद्रवाच्याय’ कल्याणवचनाय, प्रेषितो ‘मानुषः’, होता त्वं
 सूक्तस्य वाको वचनं यस्य सोऽयं देवः सूक्तवाकः तस्मै ‘सूक्तवा
 काय’, देवाय ‘सूक्ता ब्रूहि’ इदं द्यावापृथिवीमनुवाकोक्तानि
 शोभनानि वचनानि कथय ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्दं निवारयन् ।

पुमर्थाश्चतुरो देयाद्विद्यातोर्थमहेश्वरः ॥

इति माधवीये वेदार्थप्रकाशे कृष्णयजुर्ब्राह्मणे तृतीयकाण्डे
 षष्ठप्रपाठके पञ्चदशोऽनुवाकः ॥ ० ॥

समाप्तश्च षष्ठप्रपाठकः ।